

Ca o greseala-n care-am stat

De Constanta Buzea

*Toamna-n gradina, toamna pe deal,
Toamna pe ses,
Toata lumina prinde rugina, frunzele ies
Sa se-nfasoare pe rasuflare si pe vedere
Intr-o cadere ca o culoare fara putere.
Ea ne ajuta, sufletul nostru e impacat,
Vara e muta ca o greseala-n care-am stat.*

*Cum suntem azi, am fost si ieri, altii, tot altii,
Marea ne uita, uita-ne muntii, inaltii.
Fie ca stam de-aci-nainte puri în lumina,
Frunzele aduc înspre pamant urme de vina.*

*Totusi ce pret necugetat se pregatete
Pentru livezi si pentru vii, pentru nadejde,
Pentru un cer inca senin, pentru schimbare,
Pentru toti samburii care devin lacre de soare?*

De la Anca Buzatu